

بررسی و پی‌گیری عمل جراحی در صد بیمار مبتلا به آنوریسم آئورت شکمی

دکتر حسین ابدالی^۱، دکتر بهنام صانعی، دکتر مجید گیوی، دکتر مهراد حسین پور، همایون ناجی

ناشی از آنوریسم شناخته شده است (۸). در مطالعه‌ای که در آکسفورد انجام شد مشخص گردید که وجود توده شکمی در آنوریسم آئورت شکمی زیاد دقیق نبوده و حساسیت آن در مقابل اولتراسوند ۳۵ تا ۴۳ درصد می‌باشد (۹). از لحاظ جنسی نیز مطالعه‌ای نشان داد که شیوع آنوریسم در مردان ۶ برابر زنان بوده است و تنها در ۸ درصد موارد قطر آن از ۶ سانتی‌متر بیشتر بوده است (۱۰). با توجه به مطالب فوق از آنجا که تا کنون در رابطه با بیماران مبتلا به آنوریسم آئورت شکمی، مطالعه وسیعی در اصفهان انجام نشده است، مطالعه حاضر برای بررسی و پی‌گیری نتایج عمل جراحی بر روی ۱۰۰ بیمار مبتلا به این بیماری انجام گرفت.

روشها

در این مطالعه مقطعی که بررسی عوارض حاصل از جراحی به صورت آینده‌نگر انجام شده، بیمارانی که در طی سالهای ۱۳۶۸ تا ۱۳۷۸ با تشخیص آنوریسم آئورت شکم در بیمارستانهای الزهراء، آیة... کاشانی، شهید چمران و فیض وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بستری شده بودند مورد بررسی نشده است، مطالعه حاضر برای بررسی و پی‌گیری نتایج عمل جراحی بر روی ۱۰۰ بیمار مبتلا به این بیماری انجام گرفت.

نتایج

در این مطالعه، تعداد ۱۰۰ بیمار مبتلا به آنوریسم آئورت مورد بررسی قرار گرفتند. بیشتر بیماران در گروه سنی ۶۰ تا ۷۰ سال یعنی دهه هفتم عمر بودند. از نظر جنسی ۷۷٪ بیماران مذکور و ۲۳٪ مونث بودند. بیشترین محل

^۱- گروه جراحی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی استان اصفهان، اصفهان.
E-mail:abdali@med.mui.ac.ir

چکیده مقاله

مقدمه. آنوریسم آئورت شکمی علیرغم درمانهای جراحی موجود، هنوز یکی از علل مرگ و میر مهم در جهان می‌باشد. در این مطالعه، خصوصیات دموگرافیک بیماران مبتلا، خصوصیات آنوریسم و عوارض زودرس پس از عمل بیماران بررسی گردیده است. روشها. برای انجام این مطالعه، صد بیمار مبتلا به آنوریسم آئورت که در بیمارستان الزهراء(س)، آیة... کاشانی، شهید چمران و فیض وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بستری شده بودند مورد بررسی قرار گرفتند.

نتایج. بیشترین رده سنی ۶۰ تا ۷۰ سال و تفوق جنسی با مردان (۷۷ درصد) بود. بیشترین محل آنوریسم، زیر شریان کلیوی بدون درگیری شریانهای ایلیاک بود. از لحاظ اندازه آنوریسم، بیشتر بیماران (۶۶/۵ درصد) در گروه بالای ۶ سانتی‌متر قرار داشتند. در شکم شایعترین علامت (۷۸/۵ درصد) از بیماران دارای علامت بودند. آترواسکلروز در تمامی بیماران وجود داشت. در شکم شایعترین علامت (۶۰ درصد) در بیماران علامت دار بود. در هیچیک از بیماران، سابقه ثبت فامیلی از لحاظ آنوریسم مشیت نشده بود. شایعترین عارضه پس از عمل، خونریزی (۵۵ درصد) در بیماران عارضه دار بود. درصد بروز عوارض در آنوریسم‌های بالای ۶ سانتی‌متر بیشتر بود (۶۵ درصد).

بحث. بنظر می‌رسد که تشخیص آنوریسم آئورت شکمی، با تأخیر صورت می‌گیرد. این امر می‌تواند بعلت عدم مراجعت به موقع بیمار یا تشخیص دیررس پزشکان باشد.

* واژه‌های کلیدی. آنوریسم آئورت شکمی، عوارض، عوامل خطر، گزارش موارد، پی‌گیری بیمار، جراحی.

مقدمه

آنوریسم آئورت شکمی (AAA)، علیرغم درمانهای جراحی، هنوز یکی از علل مهم مرگ و میر بیماران محسوب می‌شود (۱). تا حدود یک دهه قبل، آترواسکلروز به عنوان تنها عامل ایجاد کننده این بیماری شناخته شده بود، لیکن امروزه سایر علل از جمله فشار خون بالا و سیگار و زمینه خانوادگی نیز در ایجاد آن دخالت داشته‌اند (۲-۴). هر چند در اکثر موارد آنوریسم‌های شکمی تا قبل از پاره شدن یا ارتشاح (leak) فاقد علامت هستند ولی عوارض مهمی از جمله پارگی، آمبولی و عفونت در آنها شناخته شده است (۵-۷). در مطالعه‌ای، سیگار به عنوان تنها عامل مؤثر در ایجاد مرگ

الاستین و کلارن دیواره عروق می‌باشد (۱۲). تخریب لایه مدیا و کاهش بافت الاستیک از جنبه‌های مهم بافت‌شناسی می‌باشد و به نظر می‌رسد که عامل سن در ایجاد این تغییرات تأثیر داشته باشد.

یافته دیگر این مطالعه نشان می‌دهد که در اکثر موارد، بیماری در جنس مذکور دیده می‌شود. این نتیجه نیز همخوان با نتایج مطالعه مشابه می‌باشد (۶). این امر می‌تواند به علت شیوع بیشتر استعمال سیگار و بیماری‌های زمینه‌ای در مردان باشد.

یافته مهم دیگر تحقیق حاضر قطر بالای ۶ سانتی متر در بیماران این مطالعه می‌باشد که این یافته‌ها با نتایج مطالعات مشابه تفاوت دارد. این تفاوت می‌تواند ناشی از دیر تشخیص دادن بیماری در جامعه ما باشد. از آنجا که قطر آنوریسم در بروز عوارض تأثیر دارد، توجه به این نکته دارای اهمیت خاصی است. هر چند در مطالعه‌ای اکثر بیماران مبتلا به آنوریسم بدون علامت بوده‌اند، لیکن در مطالعه حاضر، اکثر بیماران علامت دار می‌باشند که این موضوع نیز با دیر تشخیص داده شدن این بیماری قابل توجیه است (۱۳). از طرف دیگر، برخلاف مطالعات قبلی در هیچ یک از افراد مورد مطالعه، سابقه خانوادگی بیماری مثبت نبود که این یافته نیازمند بررسی‌های بیشتر می‌باشد (۱۴).

در این بررسی، فراوان ترین محلی که آنوریسم آنورت شکمی دیده شده زیر شریان کلیوی بود. این نتیجه نیز با نتایج مطالعه مشابه مطابقت دارد (۱۵). در مطالعه اخیر مشاهده گردیده که بیشتر آنوریسم‌های آنورت در زیر شریان کلیوی قرار دارند ولی ممکن است در ۲ تا ۲۰٪ موارد، ناحیه سوپریورانال یا جوکستارانال درگیر باشد. فراوانی پاره شدن آنوریسم قبل از عمل جراحی نیز تقریباً همخوان با مطالعه مشابه بود (۳۰/۵٪ در مطالعه حاضر و ۳۶/۴٪ در مطالعه Samy) (۱۶).

در مجموع به نظر می‌رسد که در شرایط فعلی، تشخیص بیماری آنوریسم آنورت شکمی در بیماران با تأخیر صورت می‌گیرد، بنحوی که این بیماران اکنون علامت دار و با ابعاد بزرگ آنوریسم تشخیص داده می‌شوند که این امر می‌تواند به علت عدم مراجعته زودتر بیماران و یا تشخیص دیررس پژوهشکان باشد.

آنوریسم، زیر شریان کلیوی بدون درگیری شریانهای ایلیاک بود. از لحاظ اندازه آنوریسم، بیماران در سه گروه (بیشتر از ۶ سانتی‌متر، ۳ تا ۶ سانتی‌متر و زیر ۳ سانتی‌متر) تقسیم شدند. بیشترین فراوانی در گروه بیماران با قطر بالای ۶ سانتی‌متر (۶۶/۵٪) و سپس در گروه ۲ تا ۶ سانتی‌متری (۲۱/۵٪) و نهایت زیر ۳ سانتی‌متر (۱۲٪) دیده شد. از نظر وجود علامت بالینی، ۷۸/۵٪ بیماران علامت دار بودند. درد کمر (۶۰٪)، درد کمر (۳۸٪)، لمس توده ضربان دار (۲۹٪)، لگیدن متناوب (۱۱٪) و سردی انتهای اندام تحتانی (۱۸٪) بترتیب شیوع در بیماران ثبت شدند. در ۳۰٪ درصد موارد، فرد با علامت آنوریسم پاره شده مراجعه کرده بود. آتروواسکلروز در تمام بیماران مورد مطالعه وجود داشت که توسط پاتولوژی تأیید شد. تنها یک بیمار از افراد مورد مطالعه، مبتلا به بیماری نسج همبند بود. هیچ یک از بیماران سابقه فامیلی بیماری مشابه را در خانواده درجه اول خود مذکور نشدند.

خونریزی، فراوان ترین عارضه (۵۵٪) در بیماران بود. سایر عوارض عبارت بودند از ترومبوز (۳۷٪)، نارسایی کلیه (۴/۱۸٪)، انفارکتوس میوکارد (۳۲٪) و ضایعات عروقی - عصبی اندام تحتانی (۱۶٪). عفونت گرفت و باز شدن زخم در هیچیک از بیماران گزارش نشد. درصد بروز عوارض در آنوریسم‌های بالای ۶ سانتی‌متر ۶۵٪ و در آنوریسم‌های ۳ تا ۶ سانتی‌متر ۳۵٪ بود. در آنوریسم‌های زیر ۳ سانتی‌متر عارضه‌ای پس از عمل گزارش نشد. در ۹۳٪ بیماران ترمیم با استفاده از گرافت PTFE انجام شده بود. در مواردی که آنوریسم پاره شده بود، تقریباً تمام بیماران با حالت شوک و درد شدید زیر ناف مراجعه کرده بودند. میانگین اندازه آنوریسم در کل بیماران $6/7 \pm 3/1$ سانتی‌متر بود. در بیماران با آنوریسم پاره شده میانگین اندازه آنوریسم $7/2 \pm 1/3$ سانتی‌متر بود. مقدار دریافت خون در بیماران 8 ± 3 واحد محاسبه شد.

بحث

طبق یافته‌های این مطالعه اکثر بیماران مبتلا به آنوریسم، مسن بودند که با نتایج مطالعات مشابه همخوان است (۱۱). در مطالعه این محقق اکثر بیماران در گروه سنی ۶۰ تا ۸۰ سال قرار داشته و قطر آنوریسم بیشتر بین ۴ تا ۷ سانتی‌متر بوده است. ایجاد آنوریسم بدبال وقوع تعییراتی در بافت

مراجع

- 1- Katz Dy, Stanley Jc. Operative mortality rates for intact and ruptured abdominal aortic aneurysms. *J Vasc Surg* 1994; 19: 804-17.
- 2- Galland R, Simmons M. Prevalence of abdominal aortic aneurysm in patients with occlusive peripheral vascular disease. *Br J Surg* 1991; 78: 1259-1260.
- 3- Majumder P, Ferrel R. On the inheritance of abdominal aortic aneurysm. *Am J Hum Genet* 1991; 48: 164-170.
- 4- Tilson M, Seashore M. Human genetics of the abdominal aortic aneurysm. *Surg Gynecol Obstet* 1984; 158: 129-132.
- 5- Jones CS, Reilly MK. Chronic contained rupture of abdominal aortic aneurysm. *Arch Surg* 1986; 235: 542-548.
- 6- Lord JM, Rossi G. Unsuspected abdominal aortic aneurysms as the cause of peripheral arterial occlusive disease. *Ann Surg* 1973; 51: 767.

- 7- Bit Steft E. Infected abdominal aortic aneurysm. *South Med J* 1987; 87: 309-314.
- 8- Hammand EC, Gar Finkel L. Coronary heart disease, stroke and aortic aneurysm. *Arch Environ Health* 1969; 19: 167-182.
- 9- Colling Walton J. Oxford Screening Programme for abdominal aortic aneurysm in men aged 65 to 74 years. *Lancet* 1988 2: 613-615.
- 10- Scott R, Wilson N. Is Surgery necessary for abdominal aortic aneurysm less than 6 cm in diameter? *Lancet* 1993; 342: 1395-1396.
- 11- Brady A, Fowkes F. Risk Factor for postoperative death Following elective Surgical repair of abdominal aortic aneurysm. *Br J Surg* 2000; 87(6): 742-749.
- 12- Mc Sweeney S, Powel JT. Pathogenesis of abdominal aortic aneurysm. *Br J Surg* 1994; 81: 932-941.
- 13- Al Corn G, Wolfson K. Risk factors for abdominal aortic aneurysm adults enrolled in the Cardiovascular health Study. *Artioscler Thromb Biol* 1996; 16(8): 963-970.
- 14- Cole C, Baber G. Abdominal aortic aneurysm, consequences of a Positive family history. *Can J Surg* 1989; 117-120.
- 15- Budden J, Hollier LH. Management of aneurysm that involve juxtarenal or Supra renal aorta. *Surg Clin North Am* 1989; 69: 705-11.
- 16- Samy AK, Whyte B. Abdominal aortic aneurysm in Scotland. *Br J Surg* 1994; 81: 1104-6.